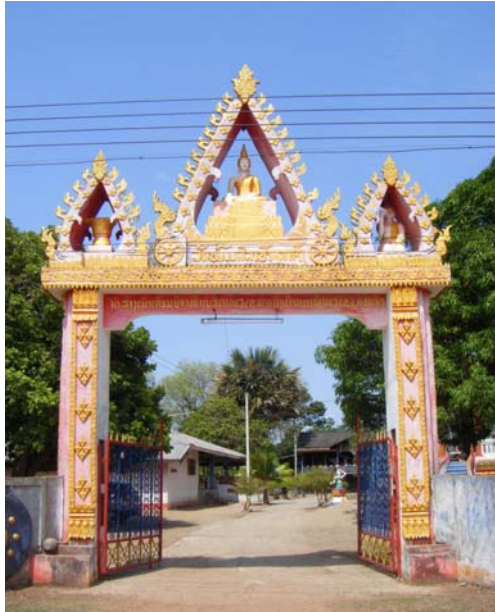

ประวัติวัดพมสิลา
บ้านนาเซียง เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต

- บ้านนาเซียงเดิมชื่อ บ้านดอน (มีวัดชื่อวัดกกสัก) ปัจจุบันคือบ้านโพนทราย ตั้งขึ้นตั้งแต่ปี 2267 (ค.ศ.1724) ห่างจากตัวเมืองโกสอนพมวิหาน ไปทางทิศใต้ตามถนนพอกะดวก 4 กิโลเมตร
- ในปี 2418 (ค.ศ.1875) ประชาชนในบ้านดอนเกิดโรคติดต่อ คือเป็นโรคอีสุกอีใส ทำให้ประชาชนอพยพไปอาศัยตามกระท่อมปลายนา ตามทุ่งนาและไร่ สวน
- ในปี 2423 (ค.ศ.1880) พ่อพมมะसान และแม่ไอ ซึ่งเป็นครอบครัวที่มีฐานะทางการเงินดี มีอาชีพเป็นนายฮ้อยรับซื้อ-ขายวัว ควาย ไปต่างประเทศ มีความฉลาดและสติปัญญาดี มีอิทธิพลและได้รับความศรัทธาเชื่อถือจากประชาชน ได้รวบรวมประชาชนที่อยู่ตามกระท่อมปลายนา ไร่ สวน จำนวนหนึ่งรวมทั้งจากบ้านนาแสนลูป บ้านดอนหวานไพ บ้านโพนแดง มารวมกันก่อตั้งเป็นบ้านนาเซียง ขึ้นในปี 2424 (ค.ศ. 1881) ปัจจุบันบ้านนาเซียงมีอายุถึง 129 ปี
- ครอบครัวพ่อพมมะसान และแม่ไอ มีความคิดจะก่อสร้างวัดขึ้นในหมู่บ้าน จึงได้รวบรวมประชาชนผู้แก่ผู้เฒ่าในหมู่บ้านและได้เห็นชอบมอบให้พ่อพมมะसानและผู้แก่ผู้เฒ่าไปนิมนต์พระอาจารย์คา ที่วัดสมปอย เพื่อมาเทศนาให้ประชาชนฟังทุกวันพระ ตั้งแต่ปี 2433 (ค.ศ.1890) เป็นต้นมา
- พ่อพมมะसान และแม่ไอ ได้มอบที่ดิน ซึ่งเดิมเป็นที่ตั้งของคอกวัว คอกควาย ของครอบครัวตนให้เป็นที่ดินวัด เพื่อก่อสร้างวัดบ้านนาเซียง
- พ่อพมมะसान และแม่ไอ เป็นผู้ให้กำเนิดแม่เฒ่าดก
- พ่อลวม และแม่ดก เป็นผู้ให้กำเนิด ประธานโกสอน พมวิหาน วีรบุรุษแห่งชาติลาว อดีตประธานประเทศและนายกรัฐมนตรี

ในปี 2467 (ค.ศ.1924) พระอาจารย์คามธรรมาภ พ่อเผ่าพมมะसान แม่เผ่าไฮ้ และแม่ตัก ได้ไปปรึกษากับพระอาจารย์เหลื่อม ที่เป็นเจ้าคณะแขวงสะหวันนะเขตในสมัยนั้น เพื่อเลือกพระสงฆ์มาประจำที่วัดนาเซ็ง พระอาจารย์เหลื่อมให้ไปนิมนต์พระครูติเมที่บ้านกะดาน เมืองจำพอนมาประจำที่วัดนาเซ็ง

- พระครูติเม ได้กลายเป็นพระอาจารย์ติเม ที่มีชื่อเสียงโด่งดังในสังคมรวมทั้งเป็นลูกบุญธรรมของพ่อเผ่าพมมะसान และแม่เผ่าไฮ้ ต่อมาก็เป็นลูกบุญธรรม ของแม่ตัก ในปัจจุบันพระอาจารย์คำเป็นเจ้าอาวาสวัดพมสิลา

ภายหลังประเทศลาวเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวในปี 2518 (ค.ศ.1975) ประธานไกสอน พมวิหาน ได้กลับมาเยี่ยมบ้าน และได้นมัสการพระอาจารย์ติเมผู้เป็นอาขประธานไกสอนพม วิหาน กับพระอาจารย์ติเมได้ร่วมกันตั้งชื่อวัดนาเซ็งใหม่ เป็นวัดพมสิลา (พม หมายถึงความอ่อนน้อม มีความเมตตากรุณา และสิลา หมายถึงความแข็งแกร่ง)

- ปัจจุบันนี้วัดพมสิลา มีอายุยาวนานถึง 109 ปี และมีพระสงฆ์ประจำที่วัด 3-5 รูป วัดพมสิลา ได้มีความสัมพันธ์กับครอบครัวพ่อเผ่าพมมะसान แม่เผ่าไฮ้ และสัมพันธ์กับตระกูลพมวิหาน มานานกว่า 100 ปีแล้ว

- ข้อมูลนี้ได้รับการยืนยันจาก นายสุลียง ถาวอนวง นายบ้านของบ้านนาเซ็ง เอกสารอ้างอิงจาก ท่านโพสีแก้ว ทำวิสิต ท่านกิ่งแก้ว แสนวิเสด จากอนุสรณ์สถานไกสอนพมวิหาน

ผู้เรียบเรียงข้อมูลภาษาลาว

นายคำโอ นุนสีพม 4 พฤษภาคม 2553

สถานกงสุลใหญ่ ณ แขวงสะหวันนะเขต

10 พฤษภาคม 2553